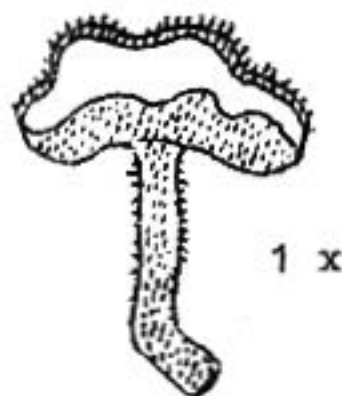

LEUKE VONDSTEN

Een aardige vondst, voor mij althans, vormde dit jaar in september vele exemplaren van Helvella pezizoides, waarvan bijgaande tekeningen een beeld geven. Deze Helvella's werden gevonden in een somber Douglas sparreboosje, waarvan de bodem uit leem bestaat, in de omgeving van Dorst (N.B.). Dit paddestoelenparadijsje bevatte in september vele ascomyceten, t.w. grote bruine bekerzwammen, Peziza badia, enkele witte kluifjeszwammen, Helvella crispa, talrijke zwarte kluifjeszwammen, Helvella lacunosa en vele exemplaren Helvella pezizoides. Aanvankelijk lagen deze laatste met de schoteltjes op de grond, terwijl in de grond een wit steeltje stak. Eerst denk je met een bekerzwammetje te doen te hebben; daarna met Macropodia macropus. Een week later was er een heel veldje van ontstaan en nu met de kort behaarde steeltjes boven de grond. De steeltjes waren nu ook zwart. De buitenzijde der schoteltjes is bezet met roetige korte haartjes en de binnenkant, de hymenium-laag, is rookkleurig blauwgrijs. Aan twee zijden gaat het schoteltje wat uitzakken. Soms zelfs raken ze daarbij de steel. Dit aardige ding mag volgens Ricken wel tot de zeldzame soorten gerekend worden.

Een goede vangst vormde tevens Tricholoma acerbum, waarvan er een hele troep voorkwam in een vochtig jong loofbos nabij Seters (N.B.). Op enige afstand gelijken ze op Paxillus. De rand van de stroklevrige hoed is enigszins gestreept, duidelijk ingerold en wat kleverig. Het zijn forse exemplaren met een hoed tot 13 cm. De bleke dikke rolronde steel is, Tricholoma eigen, veel korter. Merkwaardig is, dat de huid van de steel gemakkelijk afstroopbaar is. De top van de steel

1 x

1 x.

Helvella pezizoides.

bezit fijne geelachtige puntjes. De lamellen zijn bleek tot tenslotte licht chocolade-kleurig. In Maublanc vindt men er gekleurde afbeeldingen van.

H. Rijkhoek. Drimmelen (N.B.)

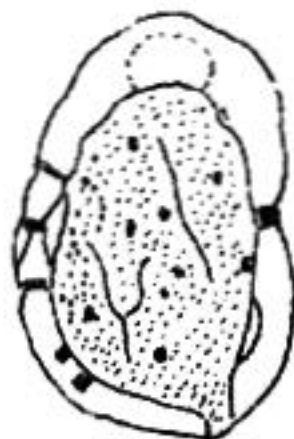
COPRINUS NARCOTICUS Batsch ex Fr.

In 1953 groeiden in onze tuin enkele kleine inktzwammetjes, die er op het oog niet bijzonder uitzagen. Opvallend was echter een eigenaardige stank, die al van verre te ruiken was. Onmiskenbaar kwam deze geur, zoiets van bedorven carbid (acetyleen-achtig), van deze 5-10 cm. hoge paddestoeltjes. Het hoedje was bruin-gelig tot geelgrijs en aanvankelijk geheel melig. Later vervloede het.

De determinatie geschiedde eigenlijk vooral op de afschuwelijke geur. De mij ter beschikking staande determineer werken kenden maar één soort, n.l. *Coprinus narcoticus*, die dit verschijnsel vertoont.

Ricken meent, dat deze zwam "durch den starken Geruch von allen leicht zu unterscheiden ist".

Konrad en Maublanc (les Agaricales) zijn van dezelfde mening.

Spore van *Coprinus narcoticus* in zijn perispore. 2000 x

Ricken (die Blätterpilze) citeert Batsch: Hat einen äusserst beschwerlichen, den Kopf einnehmenden Geruch, und, ehe ich ihn noch abgemalt hatte, fühlte ich schon heftige Kopfschmerzen.

Dat kwam inderdaad prachtig uit, want de stank was drukkend en benauwend.

Later kreeg ik de beschikking over de "Flore" van Kühner en Romagnesi. Deze vermelde 2 soorten "geurende" inktzwammen, behalve *Copr. narcoticus*